

Европейската стратегия за сигурност и Европейската политика за сигурност и отбрана (ЕПСО)

Резолюция на Европейския парламент от 19 февруари 2009 г. относно Европейската стратегия за сигурност и Европейската политика за сигурност и отбрана (ЕПСО) (2008/2202(INI))

Европейският парламент,

- като взе предвид дял V от Договора за Европейския съюз,
- като взе предвид Договора от Лисабон,
- като взе предвид Европейската стратегия за сигурност (ЕСС), озаглавена „Сигурна Европа в един по-добър свят“, приета от Европейския съвет на 12 декември 2003 г.,
- като взе предвид Стратегията на ЕС против разпространението на оръжия за масово унищожение, приета от Европейския съвет на 12 декември 2003 г.
- като взе предвид заключенията на председателството на Европейския съвет от 11-12 декември 2008 г., с които се одобрява доклада от 11 декември 2008 г. на генералния секретар на Съвета/върховния представител на ЕС за общата външна политика и политика за сигурност (ОВППС) относно изпълнението на Европейската стратегия за сигурност в променящ се свят¹,
- като взе предвид заключенията на Европейския съвет относно Европейската политика за сигурност и отбрана (ЕПСО), приети на 12 декември 2008 г.,
- като взе предвид документа от 14 март 2008 г. на Върховния представител и на Комисията до Европейския съвет, озаглавен „Изменение на климата и международна сигурност“²,
- като взе предвид Съвместно действие 2008/851/ОВППС на Съвета на ЕС от 10 ноември 2008 г. относно военна операция на Европейския съюз, предназначена да допринесе за възпирането, предотвратяването и потушаването на пиратските действия и въоръжените грабежи край бреговете на Сомалия³ (т. нар. операция „Аталанта“),
- като взе предвид своята резолюция от 14 април 2005 г. относно Европейската стратегия за сигурност⁴,
- като взе предвид своята резолюция от 16 ноември 2006 г. относно изпълнението на

---

¹ S407/08.

² S113/08.

³ ОВ L 301, 12.11.2008 г., стр. 33.

⁴ ОВ С 33 Е, 9.2.2006 г., стр. 580.

Европейската стратегия за сигурност в контекста на ЕПСО¹,

- като взе предвид своята резолюция от 5 юни 2008 г. относно изпълнението на Европейската стратегия за сигурност и ЕПСО²,
- като взе предвид своята резолюция от 10 юли 2008 г. относно космоса и сигурността³,
- като взе предвид член 45 от своя правилник,
- като взе предвид доклада на Комисията по външни работи (А6-0032/2009),

Общи съображения

1. Посочва, че Европейският съюз се нуждае от развиване на стратегическата си автономност чрез силна и ефективна външна политика и политика за сигурност и отбрана, за да укрепва мира и международната сигурност, да защитава интересите си по света, както и сигурността на своите граждани, да допринася за ефективна многостранност, да укрепва зачитането на правата на човека и демократичните ценности по целия свят и да опазва световния мир;
2. Признава необходимостта ЕС да преследва тези цели чрез многостранно сътрудничество в международните организации, на първо място в Организацията на обединените нации, и чрез партньорство с други ключови участници, в съответствие с Устава на Организацията на обединените нации, принципите на Заключителния акт от Хелзинки и целите на Парижката харта;
3. Потвърждава необходимостта от реформа на Организацията на обединените нации с цел ООН да бъде способна да изпълнява изцяло своите отговорности и да действа ефективно за намиране на решения на глобалните предизвикателства и отговори на ключовите заплахи;
4. Отново подчертава значението на трансатлантическите отношения и признава необходимостта от координиране на действията между ЕПСО и НАТО, но същевременно подчертава необходимостта от по-балансирано партньорство без конкуренция и с взаимно зачитане на автономията и взаимно разбиране в случай на различаващи се стратегически съображения;
5. Счита, че много от новите заплахи не са просто военни и не могат да бъдат посрещани само с военни средства;
6. Отбелязва, че тази политика трябва да съчетава употребата както на граждански, така и на военни средства и капацитет, и че тя изисква тясно и непрекъснато сътрудничество между всички участници;
7. Подкрепя концепцията за „отговорност за защита“, приета от ООН през 2005 г., и концепцията за „човешка сигурност“, която се основава на върховенството на индивида, а не на държавата; подчертава, че тези концепции включват както

---

¹ ОВ С 314 Е, 21.12.2006 г., стр. 334.

² Приети текстове, P6_TA(2008)0255.

³ Приети текстове, P6_TA(2008)0365.

практически мерки, така и строги политически насоки за стратегическата ориентация на европейската политика на сигурност, за да се даде възможност за ефективни действия при кризи; все пак изтъква, че не съществува нито автоматично задължение, нито ЕС разполага със средства за разгръщане на мисии на ЕПСО, независимо дали те са цивилни или военни, във всички кризисни ситуации;

8. Подчертава, че обединяването на усилия и капацитет на равнище ЕС е ключово за преодоляване на комбинираните последствия от увеличаващите се разходи за отбранителна техника и съществуващите ограничения на разходите за отбрана;
9. Отбелязва, че една обща отбранителна политика в Европа изисква интегрирани европейски въоръжени сили, които съответно трябва да бъдат оборудвани с общи оръжейни системи, така че да се гарантира общност и оперативна съвместимост;
10. Подчертава, че прозрачността и икономическата ефективност, както и парламентарната отчетност и съблюдаването на международното право за правата на човека и международното хуманитарно право, са от жизнено значение за осигуряване на обществена подкрепа за европейската отбрана; във връзка с това подчертава особеното значение на парламентарния контрол на ЕПСО под формата на тясно сътрудничество между Европейския парламент и парламентите на държавите-членки на ЕС;
11. Счита, че осъвременената ЕСС и бъдещата нова Стратегическа концепция на НАТО следва да бъдат взаимно съгласувани и че това следва да бъде отразено в декларацията, която ще бъде приета на срещата на върха в Страсбург и Кел на 3 и 4 април 2009 г. по случай 60-та годишнина на НАТО;
12. Подчертава, че цялостното и навременно изпълнение на ЕСС е от ключово значение;
13. Приветства доклада на Съвета относно изпълнението на ЕСС; въпреки това отбелязва, че тъй като много от целите на ЕСС през 2003 г. остават до голяма степен неизпълнени, Европейският съюз, укрепен от Договора от Лисабон, следва да играе по-решителна роля за укрепване на легитимността, прозрачността и ефективността на институциите на глобалното управление;
14. Приветства започването на горепосочената мисия Аталанта в рамките на ЕПСО срещу пиратството край бреговете на Сомалия; въпреки това напомня на Съвета, Комисията и държавите-членки на ЕС, че причините за проблема с пиратството в този регион имат по-дълбоки корени, сред които бедността в една нефункционираща държава, и иска по-задълбочени европейски действия за решаване на тези проблеми;
15. Във връзка с отвличането и убиването на заложници от ислямски терористи подчертава необходимостта от по-интензивно сътрудничество и координация в политиката за борба срещу тероризма между държавите-членки на ЕС, САЩ и НАТО, с цел по-конкретно да се подобри ефективността на предприеманите спасителни операции, с оглед на спасяване на живота на заложници;
16. Настоятелно потвърждава призива си, чрез ЕСС и ЕПСО да се дадат всички гаранции за осигуряване на успешното изпълнение на резолюциите на Съвета за

сигурност на ООН за насърчаване на равнопоставеното участие на жените във всички въпроси и решения относно мира и сигурността, а именно Резолюция 1325 от 31 октомври 2000 г. (S/RES 1325) и Резолюция 1820 от 19 юни 2008 г. (S/RES 1820), и за определяне на систематичната употреба на сексуално насилие срещу жени в ситуации на конфликт като военно престъпление срещу човечеството; изразява съжаление, че напредъкът в сферата на равенството между половете в операции по ЕПСО е прекалено бавен;

Европейските интереси в областта на сигурността

17. Посочва, че твърде често начинът на мислене в държавите-членки остава ограничен в рамките на интересите на националната сигурност и че по този начин се пренебрегва общата отговорност за защитата на обединените европейски интереси; счита, че този подход носи обратни на желаните резултати и настоятелно призовава държавите-членки да мислят по-машабно, за да превърнат ЕС в по-важен участник на международната сцена, като предвидят по-ефективна структура за европейска сигурност;
18. Поради това счита за необходимо да се определят общите интереси на ЕС в областта на сигурността; подчертава, че единствено ако Европейският съюз има ясна представа за своите общи интереси, той може да направи общата си политика по-съгласувана и ефективна;
19. Изразява мнението, че в допълнение към предизвикателствата, посочени в ЕСС от 2003 г., интересите на Съюза в областта на сигурността включват защитата на неговите граждани и интереси както в границите на ЕС, така и извън тях, сигурността на съседните му държави, защитата на външните му граници и жизнено важната инфраструктура, както и подобряването на кибер-сигурността, сигурността на енергийните доставки и морските пътища, защитата на космическите му ресурси и защитата срещу последствията от изменението на климата;

Европейските амбиции в областта на сигурността

20. Отбелязва, че ЕС признава международен ред, основан на ефективна многостранност на основата на международното право, и че това е израз на убеждението на европейците, че никоя нация не може да се изправи срещу новите заплахи самостоятелно;
21. Счита, че Европейският съюз трябва да определи по-ясно амбициите си по отношение на своята роля в света; изразява мнение, че Европейският съюз не следва да се опитва да се превърне в суперсила като Съединените щати, а вместо това следва да гарантира своята сигурност, да работи в интерес на стабилността на съседните си държави и да допринесе за многостранна система за глобална сигурност в рамките на Обединените нации, като гарантира спазването на международното право и ефективното предотвратяване на кризи и конфликти, както и за управление и разрешаване на следконфликтни ситуации;
22. Подчертава, че в рамките на ЕПСО Европейският съюз отдава приоритет на предотвратяването на кризите; изтъква, че сигурността и правовата държава са необходими условия за развитието и дългосрочната стабилност;

Разработване на Европейска стратегия за сигурност

23. Отбелязва, че ЕСС от 2003 г. акцентира върху главните заплахи пред Европейския съюз (тероризъм, разпространение на оръжия за масово унищожение, регионални конфликти, разпадане на държави и организирана престъпност) и определя стратегически цели, които залягат в основата на подстратегии;
24. Поздравява изминалото френско председателство на ЕС за амбициите му относно ЕПСО; отбелязва горепосочения доклад от 11 декември 2008 г. на върховния представител относно изпълнението на ЕСС, одобрена от Европейския съвет и приветства факта, че са възприети много от препоръките от предходните доклади на Парламента относно ЕСС и ЕПСО, по-специално по отношение на:
  - кибер-сигурността;
  - енергийната сигурност, включително доставките за Европа;
  - нерешените регионални спорове в съседните на ЕС райони;
  - предизвикателствата на африканския континент;
  - последствията от изменението на климата;
  - конкуренцията за природни ресурси;
  - проекти за укрепване на гражданския и военния капацитет;
  - важноста на космическото пространство за общата сигурност;
  - сигурността на мореплаването;
25. Приветства ангажимента на Съвета към идеята през следващите години ЕС действително да е способен, в съответствие с поставената амбициозна цел, наред с другото, за разгръщане на 60 000 души в срок от 60 дни в рамките на мащабна операция, която е част от операциите, предвидени в приоритетна цел 2010 и в гражданска приоритетна цел 2010, да планира и провежда едновременно:
  - две мащабни операции за стабилизиране и възстановяване, с подходящ граждански компонент, с участието най-много на 10 000 души, в продължение на поне две години;
  - две операции за бързо реагиране с ограничена продължителност, в които се включват и бойните групи на ЕС;
  - операция за спешно евакуиране на европейски граждани (за по-малко от десет дни), като се отчита първостепенната роля на всяка държава-членка по отношение на нейните граждани и се използва понятието за пилотна консулска държава;
  - една мисия за морско или въздушно разузнаване/забрана;
  - една гражданско-военна операция за хуманитарна помощ в рамките на максимум 90 дни;

- десетина граждански мисии в рамките на ЕПСО (включително полицейски мисии, мисии за установяване на правова държава, за гражданска администрация, за гражданска защита, за реформа на сектора за сигурност или за наблюдение) в различни формати, в т.ч. действащи в обстановка, изискваща бързо реагиране, включително мащабна мисия (с възможност за включване на до 3000 експерти), която може да продължи няколко години;
26. Въпреки това изразява неодобрение от неясния начин на представяне на заключенията относно ЕСС и ЕПСО (четири документа вместо един); изразява съжаление за честото използване на общи фрази, които не описват истинска стратегия; критикува това, че Съветът не откликна на искането на Парламента за Бяла книга и че следователно няма голяма вероятност да се започне плодотворен широк публичен дебат;
27. Освен това изразява неодобрение на това, че исканията от предишни доклади на Парламента относно ЕСС и ЕПСО не бяха разгледани, най-вече:
- дефинирането на общи европейски интереси в сферата на сигурността,
  - дефинирането на критерии за стартиране на мисии на ЕПСО,
  - предложения за ново партньорство ЕС-НАТО,
  - разглеждане на въпроса за национални „възражения“;
28. Предлага ЕСС да бъде ревизирана на всеки пет години в началото на нов законодателен период в ЕС;
29. Изразява съжаление за сравнителната липса на напредък след 2003 г. за укрепване на сътрудничеството в ЕС в сферата на отбраната; поради това отново призовава за бяла книга за европейската сигурност и отбрана като инструмент, с който да се даде начало на широк публичен дебат и да гарантира, че ЕСС се прилага ефикасно;
30. Изразява съжаление, че въпреки задълбочената подготовка, но в резултат от намаленото темпо поради патовото положение с Договора от Лисабон, преразглеждането на ЕСС не доведе до нова стратегическа ориентация, а само до доклад, в който се посочват ежедневни проблеми по политиките в хода на тяхната поява; отбелязва, че обхватът от заплахи е разширен и наред с другото включва кибер-сигурността, приветства новите аспекти в прегледа като фокуса върху изменението на климата, енергийната сигурност (включително в ядрената сфера, подкрепа за многостранен цикъл относно ядреното гориво и многостранен договор за забрана на производството на ядрените разпадащи се материали за ядрени оръжия) и международния договор относно търговията с оръжие, както и други договори за разоръжаване, като новата Конвенция от Осло за касетъчните боеприпаси;
31. Счита за неприемливо, че се е провел само ограничен парламентарен дебат и никакъв публичен дебат преди приемането на доклада за преразглеждане на ЕСС;

Отношенията с Русия

32. Счита, че ескалацията на насилие в замразените до момента конфликти в Южна Осетия и Абхазия и последвалото признаване на независимостта на тези провинции от Русия подчертават спешната нужда от инвестиране в трайни политически решения на подобни конфликти в съседните ни райони; потвърждава възгледа си, че конфликтите в Кавказ не могат да бъдат решени по военен път и решително осъжда всички, които са използвали насилие по време на конфликта; подчертава, че по-нататъшното развитие на партньорството с Русия трябва да включва съдържателен диалог относно сигурността, основан на потвърдения ангажимент на двете страни към споделяните от тях ценности, зачитане на международното право и териториалната цялост и ангажиране и изпълнение на задълженията съгласно Заключителния акт от Хелзинки;
33. Подчертава, че измерението, свързано със сигурността, в отношенията ЕС-Русия и ролята на Общата външна политика и политиката на сигурност (ОВППС) и ЕПСО не могат да се разглеждат отделно от по-широката рамка на европейската структура за сигурност, която включва НАТО, Организацията за сигурност и сътрудничество в Европа (ОССЕ) и международни договорености като договора за противоракетна отбрана и договора за конвенционалните сили в Европа; счита, че съответните промени в тази по-широка структура за сигурност следва да бъдат предприемани в диалог както с Русия, така и със САЩ и отправя искане към Съвета да заеме открита и конструктивна позиция към възможни преговори между ЕС, САЩ, Русия и страни членки на ОССЕ извън ЕС с оглед подновяване на трансатлантическия консенсус относно сигурността, като за основа се вземе Заключителният акт от Хелзинки;
34. Приветства предприетите от Европейския съюз единни действия за посредничество между Русия и Грузия в отговор на предизвикателствата на войната в Грузия; изтъква, че бързата реакция и единството на Европейския съюз, довели до подписването на споразумение за прекратяване на огъня, и бързото разполагане на мисия за наблюдение в рамките на ЕПСО демонстрира способността на Съюза за управление на кризи и за общи действия; поздравява председателството на ЕС за положителната му роля в поддържането на общ европейски подход;
35. Приветства решението на Съвета от 2 декември 2008 г. за създаване на независима комисия под ръководството на Европейския съюз за проучване на причините за конфликта в Грузия;
36. Отбелязва загрижеността, изразена от балтийските държави, както и ясното потвърждение от страна на НАТО и държавите членки на организацията, че техните ангажименти съгласно член 5 от Северноатлантическия договор запазват валидността си;
37. Приветства решението на НАТО отново да използва съществуващите канали за комуникация, както и намерението да се възобнови дейността на Съвета НАТО-Русия;
38. Счита, че както ЕС, така и НАТО следва да провеждат искрен и реалистичен диалог с Русия по въпроси като регионалната сигурност, енергията, ракетната отбрана, неразпространението на оръжия за масово унищожение, ограничаването на въоръжените сили и космическата политика;

39. Счита, че е важно да се засили многостранният диалог по въпросите на сигурността в рамките на Съвета за евро-атлантическо партньорство;
40. Посочва обстоятелството, че поради своето геополитическо положение, военна мощ, политическа тежест, богатство на енергийни ресурси и икономически потенциал Русия е от стратегическо значение за Европа;

Изграждане на капацитета на Европа

41. Подчертава, че Европейският съюз трябва да разполага със средства за прилагане на своите политики и че поради това, наред със засилване на дипломатическия си капацитет, той се нуждае както от граждански, така и от военен капацитет, за да укрепи ЕПСО и да изпълнява отговорностите си в международен план;
42. Посочва, че от създаването ѝ в рамките на ЕПСО са проведени 22 мисии, от които 16 с граждански характер; подчертава значението на гражданските компоненти на ЕПСО; приветства във връзка с това създаването на способност за планиране и провеждане на граждански операции (СРСС) към Съвета на Европейския съюз; призовава държавите-членки да увеличат усилията си за предоставяне на квалифициран персонал за гражданските мисии на ЕПСО; подчертава във връзка с това значението на Гражданска приоритетна цел 2010;
43. Подчертава също така, че поради акцентиранието върху военното измерение на ЕПСО напредъкът в областта на гражданския капацитет и предотвратяването на конфликти е прекалено бавен и че както Съветът, така и Комисията трябва да предложат като спешна мярка ново динамично развитие в тази област;
44. Призовава за по-нататъшно развитие на партньорството за укрепване на мира и превръщането му в Европейски граждански корпус за мир;
45. Счита, че Европейският съюз следва да продължи да изгражда капацитета си въз основа на гражданските и военните приоритетни цели; отбелязва, че той следва да се стреми да осигури военни сили от 60 000 войници, които да са на постоянно разположение; повтаря предложението си Eucorps да бъде ядрото на тези военни части, при необходимост подсилен с допълнителни морски и въздушни сили; приветства постигнатото споразумение между Германия и Франция за продължаване на съществуването на френско-германска бригада в общи гарнизони; освен това счита, че Европейският съюз следва да осигури подходящ брой полицейски служители, съдии и прокурори, които да са на постоянно разположение; изразява объркването си от това, че концепцията за бойните групи на ЕС и конкретните сценарии за възможните им мисии явно не водят до използването на тези групи във външни операции на Европейския съюз;
46. Подчертава, че държавите-членки на ЕС заедно изразходват за отбрана повече от 200 000 000 000 EUR годишно, което е повече от половината от разходите за отбрана на Съединените щати; продължава да бъде дълбоко загрижен за липсата на ефикасност и координиране в използването на тези средства; затова настоятелно призовава за полагане на повече усилия за премахване на ненужното дублиране между държавите-членки, а именно чрез специализация, обединяване и споделяне на съществуващия капацитет, както и съвместно изграждане на нов капацитет; поздравява Европейската агенция по отбраната (ЕАО) за отличната ѝ работа до

момента и призовава държавите-членки на ЕС да се възползват пълноценно от потенциала на ЕАО;

47. Подчертава, че потребностите от капацитет за операциите на въоръжените сили, операциите за наблюдение на границите, защитата на жизнено важна инфраструктура и управлението на бедствия често са технологично много сходни или дори еднакви; подчертава, че това създава нови възможности за използване на синхрон и за подобряване на оперативната съвместимост между въоръжените сили и силите за сигурност;
48. Настоятелно призовава Европейския съюз и неговите държави-членки да концентрират усилията си върху общия капацитет, който може да бъде използван за целите както на отбраната, така и на сигурността; в този контекст счита за жизнено важни сателитното разузнаване, оборудването за наблюдение и предупреждение, безпилотните летателни апарати, хеликоптери и телекомуникационно оборудване, както и въздушния и морския транспорт; настоява за общ технически стандарт за защитени телекомуникации и средства за защита на жизнено важна инфраструктура;
49. Приветства решението на управителния съвет на Европейската агенция по отбраната от 10 ноември 2008 г. относно създаването на европейски въздушнотранспортен флот и отбелязва декларацията за намерение за участие в тази инициатива, подписана от министрите на отбраната на дванадесет държави-членки;
50. Счита, че е необходимо да се даде възможност за използването на системите Galileo и GMES (глобално наблюдение за околната среда и за сигурност) за целите на сигурността и отбраната;
51. Подкрепя динамичното развитие на сътрудничеството на националните въоръжени сили към все по-тясно синхронизиране; предлага този процес и въоръжените сили да бъдат наречени „Синхронизирани военни сили на Европа“ (SAFE);
52. Счита, че SAFE дава достатъчно пространство за действие за неутрални членове и членове, обединени във военни съюзи, за онези, които вече са в тясно сътрудничество, както и за онези, които все още се въздържат от такова; предлага за организацията на SAFE модел, отворен за участие, основаващ се на засилено доброволно синхронизиране;
53. Подкрепя идеята за европейски статут на военнослужещи в рамките на SAFE, с който да се уреждат стандартите за обучение, оперативната доктрина и свободата на оперативни действия, въпросите, свързани със задълженията и правата, както и нивото на качество на оборудването, медицинското обслужване и социалното осигуряване в случай на смърт, раняване и негодност за военна служба;
54. Подкрепя по отношение на SAFE принципа на общоевропейско разпределение на труда в областта на военния капацитет;
55. Препоръчва по-тясно европейско сътрудничество в областта на обучението, поддръжката и логистиката като ключови предпоставки за по-ефикасно изразходване на средствата за отбрана;

Потребност от нови структури

56. Изразява мнение, че капацитетът на Европейския съюз за самостоятелни действия в областта на външната политика и политиката за сигурност следва да се подобри чрез целенасочено развитие на капацитета му за анализ, планиране, командване и контрол и разузнаване; в този контекст приветства решението на Европейския съвет да полага усилия за създаване на интегрирана структура за гражданско и военно стратегическо планиране за операциите и мисиите на ЕПСО;
57. Също така приветства решението на Европейския съвет да създаде неформална група на високо равнище ЕС-НАТО, която ще има за задача укрепването на сътрудничеството между двете организации по прагматичен начин;
58. Призовава за създаването на самостоятелен и постоянен оперативен щаб на ЕС с капацитет за извършване на стратегическо планиране и провеждане на операциите и мисиите на ЕПСО;
59. Подкрепя идеята за създаване на Съвет на министрите на отбраната, за да се придаде по-голяма съгласуваност на различните национални политики в областта на отбраната и по такъв начин да се засили съответният национален принос към ЕПСО; подчертава целта за пълен парламентарен контрол на мисиите и операциите на ЕПСО, включително от страна на Европейския парламент;
60. Силно подкрепя укрепването на Европейски пазар за отбрана и сигурност посредством приемане на законодателните предложения на Комисията за обществени поръчки и прехвърляне в рамките на Общността и препоръчва по-нататъшни инициативи за постигане на тази цел, по-специално в областта на сигурността на доставките и сигурността на информацията;
61. Приветства във връзка с това приемането на Обща позиция на Съвета 2008/944/ОВППС от 8 декември 2008 г., определяща общи правила за режим на контрол върху износа на военни технологии и оборудване¹, с който Кодексът за поведение относно износа на оръжие се преобразува в правно обвързващ инструмент; освен това приветства факта, че на националните държави се предоставя възможността да приемат индивидуално по-строги мерки;
62. Припомня, че следва да се осигурят общи оръжейни системи чрез силна промишленост за европейска отбрана, която ще е в състояние да задоволява настоящите и бъдещите потребности на военните европейски сили и ще спомогне за придобиването от Европа на самостоятелност и независимост;
63. Настоява за увеличаване на финансирането от Общността за изследователска дейност в областта на сигурността и за стартиране на съвместни изследователски програми с участието на Комисията и на ЕАО;

Необходимост от нов дух

64. Счита, че е особено важно да бъде укрепен Европейският колеж по сигурност и отбрана и той да се превърне в постоянна структура, която да ускори допълнително

---

¹ ОВ L 335, 13.12.2008 г., стр. 99.

развитието на специфично европейска култура на сигурността; настоятелно призовава Комисията да продължи и след 2009 г. да финансира учебните дейности на равнище ЕС в областта на гражданското управление на кризи;

65. Призовава за по-нататъшни инициативи за общо обучение и общи стандарти за личния състав, който ще бъде разположен и ще работи заедно в граждански и военни операции, за координация на обучението, свързано с кризите, програми за обмен сред въоръжените сили в Европа и отваряне на армиите за граждани на други държави-членки на ЕС;
66. Силно подкрепя успешните европейски програми, като например Eurofighter, който ще служи като основен боен самолет за пет европейски въздушни сили през следващите десетилетия; поради това счита, че държавите-членки на ЕС следва да насърчават и подкрепят подобни инициативи;

o

o o

67. Възлага на своя председател да предаде настоящата резолюция съответно на Съвета, Комисията, на парламентите на държавите-членки и на генералните секретари на Организацията на обединените нации, Организацията на Северноатлантическия договор, Организацията за сигурност и сътрудничество в Европа и Съвета на Европа.